

условима и уз учешће парламента. У складу са овом заштитом, посланик не може бити притворен (лишен слободе) нити се против њега може водити кривични поступак без одобрења парламента или његовог дома чији је члан. Заштита коју посланик ужива по овом имунитету се односи искључиво на кривичну али не и другу правну одговорност – грађанску, управну или дисциплинску. За разлику од посланичке неодговорности, која је апсолутног карактера јер искључује одговорност посланика трајно (истина, само за одређена кривична дела, тзв. вербалне деликте) овај имунитет неповредивости само одлаже кривично гоњење посланика све док се парламент не изјасни о томе а најдаље док траје мандат посланика. Зато је ова заштита коју посланик ужива по овом имунитету привремена и траје све док траје и посланички мандат и њена сврха, како каже Слободан Јовановић, није да посланика ослободи одговорности, већ је она гаранција да његова одговорност неће бити злоупотребљена. Овим путем се парламент меша у судске послове, у ислеђивање кривице посланика, што није у духу начела поделе и немешања једне власти у послове друге власти. Но, то није учињено само у интересу заштите личности посланика, нити је то нека његова лична привилегија, већ је, како примећује Слободан Јовановић, „то једно право надзора, признато парламенту над иследном власти, у интересу правилног функционисања законодавне власти“. Имуниетом неповредивости нису покривена сва дела посланика, односно пре свега флагрантни деликти или случајеви када је посланик затечен у непосредном вршењу кривичних дела па га овај имунитет тада не штити од притварања и кривичног гоњења. Тако према Уставу Републике Србије од 2006. године ова заштита не важи, не постоји уколико је посланик затечен у извршењу кривичног дела за које је предвиђена казна затвора у трајању дужем од 5 година. Имуниет неповредивости се успоставља даном избора посланика и траје све до престанка његовог мандата и њиме се успорава или одлаже спровођење кривичног поступка, али се тиме посланик никако не ослобађа кривичне одговорности. Ако би то било тако, то би, по проф. Ратку Марковићу водило у кривичну неодговорност и значило би озбиљну повреду начела једнакости грађана. Да би се „активирао“ или боље рећи применио овај имунитет на посланика, он је дужан да се на њега позове мада то увек и не мора да буде тако. Тако, рецимо, према Пословнику Народне скупштине Републике Србије је предвиђено да Народна скупштина, на предлог Административног одбора, може да успостави имунитетско право посланику који се није позвао на имунитет ако је то потребно ради вршења посланичке функције. При одлучивању о имунитетском питању посланика, о томе да ли ће или не да му ускрати